

МОЯТА ЖЕРТВА ЗА БОГА

Бог пожертва за мен най-скъпoto, което имаше, защото ме обича. Даде Единородния Си Син, за да ме изкупи от робството на греха и смъртта. „В лицето на Иисус ни се дарява цялото небе“ - пише Е. Уйт. Какво ли мога да пожертвам аз за Него? Как да Му се отблагодари? Жертва ли бе за беснумия, живеещ в гробището, да сподели с хората това, което стори за него Господ при срещата му с Христос (Марк 5:1-20)?

Жертва ли бе за блудницата да умие нозете на Иисус със сълзите си, когато Той я освободи от порока и й прости греха (Лука 7:37-50)?

Жертва ли бе за болни, сакати, слепи и прокажени да разказват за своя Благодетел и Спасител как е разъскал оковите на немощта?

Жертва ли е едно омърсено от грехи сърце да се положи на олтара на служенето, когато

служене е законът на вселената?!

Това бях част от въпросите, които сериозно ме вълнуваха през 1991 г. - времето, когато се зараждаше врата ми. Съвсем спонтанно възникна желанието ми да служа на Христос. Никога не съм считал това за жертва, а за най-висша привилегия. Но и за огромна отговорност, за която не се намираха за достоен. Все пак тайно мечтаех за деня, когато спокойно щях да мога да изучавам Библията и Духа на пророчеството. Да споделям с хората добрите вести на надежда и утеша и да им разказвам какво ми стори Господ. Не че тогава не го правех, но никога не стигаше време за нищо!

Когато в началото на месец май 1995 г. дойде поканата да стана проповедник, работех като професионален колпортьор от 10 месеца. Отчасти моята мечта вече бе реал-

ност. Но щом научих, че има ше възможност да ме назначат от 01.06.1995 г., вълни на радост и възторг изпълниха душата ми. Само успях да отговоря с думите на малкия Самуил: „Ето ме, Господи, слугата Ти слуша!“

Днес, след повече от 8 години пастирско служене, с благодарност се прекланям пред Бога. За болките и радостите, с които ме дари. За „сламата“ и „жегата“, с които каляваше врата ми. За милувките и нежните удари, чрез които ме възпитаваше. За братята и сестрите, чрез които ме подкрепяше. За надеждата, че ще завърши в мен това, което е започнало.

Да бъде благословено името Господне - отсега и довека!

пастор Сергей ГЕНОВ

Нямам представа откъде да започна, изобщо не я разбирам, а пък и ме кара да се чувствам неудобно. В крайна сметка нали слушам в църквата, когато четат от Библията, това не е ли достатъчно?

РАЗБИРАНЕ НА БИБЛИЯТА

Продължава от стр. 4

Пречка №4: скуча.
„Библията е толкова отпечатителна!“

Не е, ако са ти интересни любовните или романтични романи (като този за Рут), приключенията (като това на Йона или това в Деяния) или конфликтите (Съдии). Има също разкази за завоевания и войни (Иисус Навин), скандали и напрежение (Давид и Витсаве - 2 Царе) или измама и поквара (Ананий и Сапфира - Деяния 5 гл.).

Бог е складирал в Своята библиотека цяло разнообразие от жанрове: разкази, писма, поезия, история и пророчества. Ако изпитваш естествено влечење към биографии или животоописания, започни с евангелията (на Матей, Марко, Лука и Йоан). Ако обичаш любовната поезия, опитай най-напред с Песен на песните.

Пречка №5: нужда.
„Не виждам как Библията може да се приложи към моя живот.“

Божието Слово предлага практически съвети върху въпроси, касаещи самото ни ежедневие: любов (1 Кор. 13 гл.), умение да се ръководи (Нееания), брачни благословения (Песен на песните), кураж и

смелост (Естир), вложения (Матей 25 гл.). Има даже наставления по въпроса за избора на добра съпруга (Причи 31 гл.) и модели за мениджър на времето (Матей 6:33).

Използвай Библията по предмети (такива има в края на някои преводи, например в този на „Верен“) и прочети всеки пасаж, засягащ въпроса, който те интересува. Води си бележки, докато четеш. Стан експерт по онова, което Словото казва по даден предмет.

Пречка №6: църквата.
„Нали слушам в църквата, когато четат от Библията, това не е ли достатъчно?“

„Библията - казва Били Гръм - е пътната карта за живота. Когато изследвам една карта, един експерт като моя пастор може да ми показва най-ефективния път, по който да поема. Но аз се запознавам с този път - живота - когато сам разчета картата и го следвам за себе си.“

Пречка №7: негативният баగаж.
„Библията ми напомня за...“

Много от нас свързват Словото с негативни преживявания. Вместо да изследвате съмните Писание и да видят него-

вите собствени заслуги, те го хвърлят в „кошчето с боклука“ заедно със сухи богослужения, лицемерни църковни събирания и безчувстващи християни от миналото. Но адекватно ли е това?

Пречка №8: дискомфорт.
„Библията ме кара да се чувствам неудобно.“

Убеждаването е една от функциите на Писанието. „Задължено Божието Слово е живо и активно - казва писателят на Посланието към евреите. - Построи от двуостър меч... и прониква до мислите и вътрешностите на сърцето.“ (Евр. 4:12)

Като четем Библията, можем да открием, че сме изправени пред някои тежки истини за самите себе си. Струва ли си това да се превижве? Древният гръцки философ Платон казва: „Жivot, който остава неизпитан, не си заслужава да се живее.“

Статистиката днес сочи, че 95% от всички американци имат най-малко 3 Библии в домовете си. Може би и ти, като съдържателя на ранчо от Южна Дакота, си засекретил своята Библия някъде на някой рафт. И може би и ти не подозираш какво се крие там.

Не се лишавай от нея! Свали я от рафта още днес!

ФИЛМ ЗА „ЛОМА ЛИНДА“ ПО „ANIMAL PLANET“

Продължава от стр. 1

В действителност тя не беше чак толкова опасна. Бе екземпляр от рядко срециана слабо отровна змия. Когато започна да уча медицина, исках да разбера всичко, свързано със змийското ухапване.“

Малко преди интервюто с д-р Буш, той бе лекувал пациент, получил анафилактичен шок като реакция на змийска отрова. Въздушопроводът му беше толкова възпален, че не можеше да дишаш, а медицинският екип не можеше да прекара тръба през устата му, с която да облекчи дишането. Лекарите бяха принудени да извършат криотриодомия - това е процедура, при която се прави дупка в гърлото с цел да се спаси живота на пациента.

Той оцелял и малко по-късно бил изписан от болницата. „Раната му заздравява добре и днес вече се чувства прекрасно“ - заявява Буш.

Пред медицинския

персонал изникват множество предизвикателства поради близостта на националния парк „Сан

Бернандино“, морския бряг, пустинята Мохаве и близките планински местности. Чрез специална международна програма към „Лома Линда“ са предоставени също така възможности за обучение на персонал, който да участва в експедиции на висока надморска височина, в

джунгли и пустинни местности.

Буш е бил хапан стотици пъти от неотровни змии, за него това днес е не по-различно от котешко одраскане. Никога обаче не е бил хапан от опасна отрова. „Мисля и занапред да избягвам подобни срещи“ - заявява той. Змийската отрова бива изследвана за евентуалното й медицинско приложение при лечение на инсулт, инфаркт, рак, високо кръвно налягане, както и като болкоуспокояващо средство.

„Бог е създател на змията. Причината за нейното съществуване със сигурност е основателно - казва Буш. - За нея пише в Библията. Всеки знае за змията от Едемската градина, а на други места, например в Изход 7:9, тя е използвана, за да се демонстрира чудодействната сила на Бога. Смятам, че и до днес змите продължават да разкриват Божиите чудеса чрез своята красота, тайнственост и мощ.“ ANN

ДА ПРЕОДОЛЕЕМ БОЛКАТА И РАЗОЧАРОВАНИЕТО

Продължава от стр. 4

Дайте му възможност да бъде обикновен съмртен. Пастърът и семейството му живеят живота си като в аквариум - на вниманието на всички около тях. Това естествено означава, че винаги може да направи нещо, което да не отговаря на очакванията на другите. Ако синът му се държи неподобаващо в църквата или видите самия него да коси ливата си по обикновена тениска - не се разочаровайте.

По-добрият пример.

Един от най-добрите начини да се преобрийте с болката и разочарованието е да вършиТЕ добро в замяна. Помните златното правило, нали? Вместо да отвръщате на злото със зло - да обърнете и другата буза. Ап. Павел пише: „Ако врагът ти е гладен, на храни го, ако е жаден - дай му да пие. Като правиш така, ще натрупаш жар на главата му. Не се поддавайте на злото, но побеждавайте злото чрез доброто.“ (Римл. 12:20, 21)

Вашите горчиви преживявания могат да бъдат като воденични камъни около шията ви, които да ви потопят. Могат обаче и да се превърнат в стъпала за

контраудар, а за да им послужите.

Един от най-добрите начини да заздравите собствените си рани е да осъзнавате, че и другите страдат. Някои дори по-дълбоко. Когато се стремим да утешим другите с утешата, от която ние самите се нуждаем, благословието се връща към нас. Позволете бремето на слабостта и болката ви да бъде хвърлено на състрадателния Спасител. Отворете сърцето си за Неговата любов и нека тя потече към другите. Помните, че всички са подложени на изпитания, трудни за понасяне, че се сблъскват с изкушения, трудни за устояване, и че вие можете да облекчите тежестта им. Изразете благодарността си за благословенията, които сте получили, покажете своето уважение, породено от вниманието, което ви се оказва. Пазете сърцето си пълно със скъпоценни тези Божии обещания, които можете да извадите от съкровищницата, думи, които могат да бъдат утеша и сила за другите. Това ще ви пополни в атмосфера, която ще е полезна и повдигаща духа. Нека вашата цел бъде да благославяте околните - и ще намерите начини да сте от полза както за свое семейство, така и за останалите хора.